

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓ เมษายน ๒๔๘๕

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา
โดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๘๓ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๘๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการ
โฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๘๓ ในทุกท้องที่
ตลอดราชอาณาจักร

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓ เมษายน ๒๔๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๕๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดั่งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๕๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๕๓ ในทุกท้องที่ตลอดราชอาณาจักรบรรดาซึ่งยังมิได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศให้ใช้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษามารคมพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๓๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓ เมษายน ๒๔๙๕

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ ความ
ที่ได้ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติ ควบคุม การโฆษณา โดยใช้เครื่อง
ขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี กับในเขต
เทศบาลต่าง ๆ ของจังหวัดทุกจังหวัด แล้วนี้ บัดนี้ ปรากฏว่า ได้มี
บุคคล นำ เครื่องขยายเสียง ไปใช้ในการ โฆษณานอกเขต ดังกล่าว เป็น
จำนวนมาก ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน จึงควร
ควบคุม การโฆษณาโดยใช้เครื่อง ขยายเสียง ให้สอดคล้อง ราชอาณาจักร
เพื่อสวัสดิภาพของประชาชนในด้านนี้